

3. Сморгунова А. Л. Критическое направление в англо-американской криминологии : дис. ... канд.юрид. наук. – СПб. : Российский государственный педагогический университет им. А.И. Герцена, 12.00.08. - 2004. 218 с.
4. Becker G. Crime and Punishment: An Economic Approach // Journal of Political Economy. 1968. Vol. 76. № 2. Pp. 169-217.
5. Johnson B. Do Criminal Laws Deter Crime? Deterrence Theory in Criminal Justice Policy: A Primer / Ben Johnson. Minnesota House Research Department. 2019. – 26 p.
6. Клеймёнов М.П. Криминология : учебник / М. П. Клеймёнов. — 3-е изд., перераб. и доп. М.: Норма, 2018. 400 с.
7. Шелухін М.Л. Кримінологічна безпека на транспорті: організаційно-управлінське та оперативно-розшукове забезпечення : монографія / М.Л. Шелухін ; Донецький юридичний інститут Луганського державного університету внутрішніх справ ім. Е.О. Дідоренка. – Донецьк : Вебер (Донецька філія), 2008. – 368 с.
8. Уголовно-исполнительный кодекс Украины. Закон от 11.07.2003 № 1129-IV
9. Шестаков Д.А. Преступность среди социальных подсистем // Преступность среди социальных подсистем. Новая концепция и отрасли криминологии / под ред. Д.А. Шестакова. СПб.: Юридический центр Пресс, 2003. - 353 с.
10. Об основах системы профилактики правонарушений в Российской Федерации. Федеральный закон от 23.06.2016 № 182-ФЗ
11. О ресоциализации лиц, отбывших уголовное наказание в виде лишения свободы и (или) подвергшихся иным мерам уголовно-правового характера, в Ленинградской области. Ленинградская область. Областной закон от 06.06.2016 № 46-оз Электронный ресурс. Режим доступа - <http://docs.cntd.ru/document/456006587> (дата обращения 08.12.2019)
12. Черниш М. О. Ресоціалізація засуджених неповнолітніх: досвід зарубіжних країн / Південноукраїнський правничий часопис. – 2014. №3. - С.79-82
13. Шмидт В.Р. Интеграция подростков в конфликте с законом: зарубежный опыт / В.Р. Шмидт – М.: РОО «Центр содействия реформе уголовного правосудия», 2007. – 120 с.

УДК 378.091.2-051:34

Волік В. В.

д.ю.н., доцент, професор кафедри

ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЯКІСТЬ ОСВІТИ ЮРИСТА, ЩО ПРАГНЕ БУТИ СУДДЕЮ

Відповідно до інформації, оприлюдненої Європейським судом з прав людини, станом на 31.12.2018 року, загальна кількість поданих скарг (заяв) складала – 56350, із яких проти України – 7250 (12,9% від загальної кількості скарг).

Слід згадати, що раніше оголошена статистика говорить, що на розгляді у ЄСПЛ, станом на 31.12.2017 року, перебувало 7100 «українських скарг» (12,6%) , що є четвертим показником серед країн-членів Ради Європи. В першій трійці – Туреччина (7500), Росія (7750) та Румунія (9900).

Звернувшись ще на кілька років тому назад проглядається наступна ситуація: у 2006-2013 рр. питома вага «українських заявників» серед інших країн складала від 6,8% до 13%, в 2014 році – 19,5%, в 2015 році – 21,4%, в 2016 році досягла – 22,8%.

Але при цьому потрібно враховувати також й показники чисельності населення. Так за даними Державної служби статистики України чисельність населення в Україні динамічно зменшується, а саме: на 1 січня 2006 року – складала біля 51 млн.; на 1 січня 2014 року – приблизно 45 млн.; а на 01 січня 2019 року – наближено 42 млн. Отже, відношення чисельності населення до кількості поданих скарг в 2018 році по Україні – 0,017% (42 млн. людей, 7250 скарг). З огляду на наведені цифри, цікавим є, показники звернень до ЄСПЛ від високорозвинених держав ЄС. Наприклад, у Франції (з населенням 66,8 млн. людей) у 2018 році такий показник відношення чисельності населення до кількості поданих скарг – 0,0006% (434 скарги), в Фінляндії – 0,0003% (5,6 млн. людей, 20 скарг).

Європейський суд з прав людини постійно нагадує та констатує порушення з боку України взятих на себе зобов'язань, передбачених статтями 2, 3, 5, 6, 8, 13, 15 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод [1]. Отже, питання дотримання законності та верховенства права при винесенні українськими судами рішень є в певній мірі досить гострим, а винесення несправедливих рішень потребує подальшого з'ясування та вивчення первопричин цієї проблеми.

Зазначені вище статистичні показники дають нагоду, в черговий раз, задуматися, перш за все про якість освітньої підготовки в Україні, рівень професіоналізму, ступень неупередженості українського юриста, який виступає в ролі особи, яка здійснює судочинство, зокрема й осіб, на яких покладено вирішення конституційних питань та винесення, нарешті, відповідних рішень в національних судах. При цьому не слід

забувати, що судові рішення з огляду на верховенство права за своїм змістом повинні утверджувати справедливість і права людини, укріплювати довіру суспільства до судової влади. З метою зміцнення довіри суспільства до судової влади судді мають усвідомлювати значущість своєї місії в утвердженні верховенства права і забезпеченні захисту прав людини та основоположних свобод. Постійна увага з боку суспільства за діями представників судової влади, бажання громадян мати у державі справедливе правосуддя для отримання належного захисту своїх прав покладає на суддю обов'язок бути не лише представником влади, який неухильно дотримується Конституції та законів України, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а й людиною з високими європейськими стандартами поведінки та суддівської професії.

Процеси інтеграції України в єврейський простір вимагають бачити та робити юриста (зокрема суддю) професіоналом з великої букви. Бангалорські принципи поведінки суддів передбачають, що судді у своїй поведінці підзвітні відповідним органам, що створені для підтримки суддівських стандартів, які діють об'єктивно та незалежно і мають на меті збільшення, а не зменшення значущості існуючих правових норм та правил поведінки, якими зв'язані судді. Компетентність та старанність є необхідними умовами для виконання суддею своїх обов'язків. Суддя має бути в курсі відповідних змін до міжнародного законодавства, включаючи міжнародні конвенції та інші документи, що встановлюють норми, які діють у сфері прав людини.

Сучасна парадигма соціокультурного розвитку європейської культури орієнтує юриста на глобальне мислення, на цілісне середовище, яке вимагає від нього універсальності, знання законів предметного (як єдиного і специфічного буття) і культурного світу, принципів організації культурного буття [2; 66-67]. В «Основних принципах незалежності судових органів» (п. 10), схвалених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН від 29.11.1985 р. і від 13.12.1985 р. № 40X148, ця думка закріплена як принцип належності: «Особи, які обрані на посаду судді, повинні мати високі моральні якості і здібності, а також відповідну підготовку і кваліфікацію в галузі права»[3; 28-31].

Взагалі у професіоналізмі юриста можна виділити три пласти [4; 56-58]. Перший пласт – це світоглядна основа професійної діяльності, де вирішуються питання про цілі, сенси і цінності власної професійної діяльності.

Другий пласт – конкретні прийоми і засоби виконання конкретної професійної дії: «професіоналізм – володіння методами своєї роботи» [5; 11].

Третій пласт – зміст і форми професійної свідомості, тобто питання про технології та загальні способи організації своєї професійної діяльності. Це так звана професійна правосвідомість. Правосвідомість – це особливий рівень правосвідомості суспільства, носієм якої є юристи, які професійно займаються професійною діяльністю [6; 10].

При цьому стандарти суддівської професії є зразком діяльності суддів, якому повинна відповідати їх поведінка. Сьогодні стандарти – це концентрований вираз суспільних уявлень про місце і роль суддівства в суспільному житті. Очікування, які адресовано суддівській діяльності, відображено в таких міжнародних актах, як Європейська хартія про статус суддів (Страсбург, 1998) [6], що містить загальні положення про правовий статус суддів. При цьому, Загальна декларація прав людини в статті 8 вказує на те, що «кожна людина має право на ефективне поновлення у правах компетентними національними судами в разі порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом» .

Стандарти суддівської діяльності та поведінки поділяються за такими критеріями: відповідно до джерел їх закріплення та залежно від сфери регулювання. Щодо закріплення стандартів суддівської діяльності, то можна виділити: а) міжнародні документи (Європейська конвенція про захист прав людини та основних свобод; Основні принципи незалежності судових органів; Рекомендація № R (94) 12 Комітету міністрів між державами-членами щодо незалежності, дієвості та ролі суддів; Європейська хартія про статус суддів та ін.; б) в українському законодавстві – в Конституції України; в процесуальному законодавстві; Кодексі професійної етики судді; законах України «Про судоустрій України», «Про статус суддів» та ін.

За таких умов та високих європейських стандартів, посада судді в Україні передбачає отримання високого рівня юридичної освіти. Законодавець, висуваючи до посади судді вимогу вищої юридичної освіти, повинен виходити, перш за все, із складності і багатоманітності завдань, які стоять перед суддею, а також з високого ступеня відповідальності за прийняті ним рішення і високим соціальним статусом цієї професії в суспільстві.

З огляду на зазначене вище, не можна не погодитися, що Україні як державі-члену Ради Європи пропонується забезпечити належне вивчення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод [1], Загальної декларації прав людини [7], інших важливих міжнародних актів та, на наш погляд, саме важливе це досконале вивчення прецедентної практики Європейського суду з прав людини за програмами для одержання університетських дипломів з права, а також для підвищення кваліфікації суддів. Надзвичайно важливо, щоб таке вивчення було включено до програм юридичних факультетів не лише як окремий предмет, а й "горизонтально" в кожній правовій дисципліні (кримінальне право, цивільне право

тощо) для того, щоб студенти незалежно від спеціалізації після закінчення університету знали, як застосовувати європейські документи та стали судову практику у своїй галузі.

Слід констатувати, що сьогодні в Україні не має достатньої освітньої та професійної підготовки на посаду судді, що в цілому не сприяє створенню висококваліфікованого суддівського корпусу та постановленню законних, з європейської точки зору, рішень суду.

Вважаємо, що доцільним буде вибудовувати державну вітчизняну систему підготовки кадрів забезпечивши надання університетської освіти і професійної підготовки в цій галузі у рамках постійних структур (державних і приватних) висококваліфікованими викладачами та вчителями (у тому числі з європейських країн) із обов'язковим вивченням у навчальному процесі міжнародних стандартів суддівської професії та досконалим ознайомленням та дослідженням нормативних актів європейського права.

Судді повинні проходити комплексну, поглиблену й різносторонню навчальну підготовку із фокусуванням на європейські норми права, яка б дала їм змогу виконувати свої обов'язки належним чином. З огляду на міжнародні стандарти якості початкового навчання суддів та підвищення їхньої кваліфікації повинні бути підкріплені достатньою кількістю ресурсів для забезпечення відповідності навчальних програм вимогам щодо компетентності, відкритості та неупередженості, які є невід'ємними елементами посади судді європейського рівня. При цьому, навчальні освітні програми повинні постійно корегуватися з урахуванням змін в європейському законодавстві, а програми підвищення кваліфікації суддів повинні піддаватися відповідному систематичному оцінюванню та внесенням змін і доповнень з боку органів, відповідальних за навчальну підготовку суддів.

Література

1. Європейська конвенція про захист прав людини і основних свобод: Прийнята Радою Європи 4 листопада 1950 р. // Права людини: Зб. док. / Укл. В.С. Семенов, О.Н. Ярмиш та ін. – Х.: Ун-т внутр справ., 1997. – 87 с.

2. Конев В. Мир культуры и мир бытия (о парадигмах философского сознания) // Высшее образование. – 2001. - № 6. – С. 66-76.

2. Основні принципи незалежності судових органів // Права людини і професійні стандарти для юристів. – Амстердам-Київ: Українсько-Американське бюро захисту прав людини, 1996. – С. 28-31.

3. Словодчиков В.И. Традиции и инновации в преподавании психологии и педагогики в высших учебных заведениях // Место и роль психологии и педагогики в подготовке и совершенствовании профессионализма офицерских кадров. – М., 1997. – С. 56-58.

4. Попова А.Д. На всякую новую работу мы смотрели ... как на новый источник удовольствия (о формировании профессионального правосознания в среде судебных деятелей 60-70-х гг. XIX в.) // Судья. – 2003. - № 3. – С. 10-19.

5. Соколов Н.Я. Профессиональное сознание юристов. – М.: Наука, 1988. – 224 с.

6. Европейская хартия о законе «О статусе судей» от 10 июля 1998 года №994_236. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_236

7. Загальна декларація прав людини: Прийнято резолюцією 217А(III) Генеральної Асамблеї ООН від 10 грудня 1948 р. // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Качуренко. – 2-е вид. – К.: Юрінформ, 1992. – 124 с.

УДК 352:347.193.071.3(477)

Свірський Б.М.

к.ю.н., доцент, професор кафедри

СТАТУТ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Актуальність питання дослідження зумовлена реформою (децентралізацією) місцевого самоврядування, що розпочата зараз в Україні. В реформованій політичній та адміністративній системі України територіальним громадам відводиться роль базових елементів, а центральні органи влади анонсують свою підтримку в перетворенні цих громад на дієздатні та спроможні. Однак, посилення дієздатності громад передбачає не лише надання додаткових повноважень органам місцевого самоврядування та фінансову децентралізацію, але й всебічний розвиток місцевої демократії. Тому особливої важливості набуває політика впровадження механізмів демократії участі на місцевому рівні, які надають членам територіальних громад реальну можливість вливати на вирішення місцевих проблем.

Повноцінне партнерство через форми демократії участі має замінити ситуативну та формально - демонстративну взаємодію, яку ми зазвичай спостерігаємо сьогодні. В перспективі таке партнерство дозволить ефективно вирішувати проблеми місцевого розвитку, що має значно знизити протестну активність та підвищити соціальну мобільність громадян. Розвиток місцевої демократії участі сприятиме також відходу від патерналістського сприйняття українцями публічної влади, допоможе громадянам усвідомити себе суб'єктами місцевої політики і розвиватиме їх відповідальність та ініціативність. Згідно з

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
НАУКИ ТА ОСВІТИ**

**Збірник матеріалів
XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів**

07 лютого 2020 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора,
К.В. Балабанова*

Маріуполь – 2020

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. К.В. Балабанова. – Маріуполь: МДУ, 2020. – 249 с.

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 6 від 26.02.2020)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., доктор політичних наук, професор

Члени редколегії: Булатова О.В., д.е.н., проф.; Безчотнікова С.В., д.філол.н., проф.; Задорожна-Княгницька Л.В., д. пед. н., доцент; Лисак В.Ф. д.і.н., проф.; Омельченко В.Я., д.е.н., проф.; Павленко О.Г., д.філол.н., доц.; Романцов В.М. д.і.н., проф.; Слющинський Б.В., д.соц.н., проф.; Толпежніков Р.О., д.е.н., доц.; Чентуков Ю.І., д.е.н., проф.; Шепітько С.В., к.філол.н., доц.

Збірник містить матеріали XXII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 07 лютого 2020 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, літературознавства і культурології, філології, методики викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

ЗМІСТ

ВИСТУП РЕКТОРА МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

<i>Балабанов К.В.</i> ІНТЕГРАЦІЯ У СУЧАСНИЙ СВІТОВИЙ ОСВІТНІЙ ТА НАУКОВИЙ ПРОСТІР: ДОСВІД МАРІУПОЛЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ	8
--	---

СЕКЦІЯ

ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО

<i>Беззубченко О.А.</i> СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ СТИМУЛЮВАННЯ ЗБУТУ МІЖНАРОДНИМИ КОМПАНІЯМИ....	10
<i>Булатова О.В., Марена Т. В.</i> БАЗЕЛЬ III: ОСОБЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ВИМОГ СТАНДАРТУ РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КРАЇНАМИ СВІТУ	12
<i>Захарова О.В.</i> ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ КРАЇН ЄС.....	14
<i>Макогон Ю.В.</i> ОЦІНКА ПРОЦЕСІВ КОНЦЕНТРАЦІЇ В МЕТАЛУРГІЙНІЙ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ.....	17
<i>Ніколенко Т.І.</i> СВІТОВИЙ РИНОК ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ: СТРУКТУРА ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ... ..	19
<i>Омельченко Г.П.</i> ПРОБЛЕМИ НАВЧАННЯ І АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ В УКРАЇНІ.....	21
<i>Чентуков Ю.І., Балабанова Н.В.</i> СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВПРОВАДЖЕННЯ ПОЛІТИКИ ПРОТЕКЦІОНІЗМУ В УКРАЇНІ	23

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

<i>Балабаниць А. В.</i> МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ МАРКЕТИНГОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ.....	25
<i>Гапонюк О.І., Осипенко К.В.</i> ПРОДУКТ, ЯК ЕЛЕМЕНТ КОМПЛЕКСНОГО МАРКЕТИНГУ В МІЖНАРОДНОМУ ТУРИСТИЧНОМУ БІЗНЕСІ.....	27
<i>Горбашевська М.О.</i> АНАЛІЗ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ДЛЯ ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОСТІ СВІТОВОГО РИНКУ МЕТАЛОПРОДУКЦІЇ.. ..	29
<i>Кислова Л.А.</i> КОНФЛІКТИ МІЖ УЧАСНИКАМИ КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИН ТА МЕТОДИ ЇХ ВРЕГУЛЮВАННЯ.....	30
<i>Мацука В.М.</i> МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....	32
<i>Семкова Л.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РЕАЛЬНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	34
<i>Скарга О.О.</i> МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	36

СЕКЦІЯ

ЕКОЛОГІЯ ТА ОХОРОНА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ

<i>Данилова С.В.</i> НАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ В УКРАЇНІ В МЕЖАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	39
<i>Іванова В.В., Рачковська В.В.</i> ПРОБЛЕМИ ЗБИРАННЯ ТА УТИЛІЗАЦІЇ ТПВ У М. МАРІУПОЛЬ.....	40
<i>Черніченко Г.О., Мітюшкіна Х.С.</i> ЕНЕРГЕТИЧНА БЕЗПЕКА КРАЇН В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ: ПОКАЗНИКИ, РИЗИКИ, ЗАГРОЗИ	41
<i>Пастернак О.М.</i> ДИНАМІКА ЕМІСІЇ GHG В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ УКРАЇНИ.....	43

СЕКЦІЯ

МАТЕМАТИЧНІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА В ОСВІТІ

<i>Шабельник Т.В.</i> МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОНОМІЧНА ІНФОРМАТИКА» НА ОСВІТНІЙ ПРОГРАМІ «КІБЕРБЕЗПЕКА».....	45
<i>Кривенко С.В.</i> МЕТОДИ ЗАХИСТУ ВІД XSS-АТАК	46
<i>Дяченко О.Ф.</i> РОЛЬ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ БАКАЛАВРІВ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ КРИПТОГРАФІЧНОГО ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ»	47
<i>Лазаревська Ю.А.</i> СУЧАСНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ МЕДІА КОМУНІКАЦІЇ ЯК ДРАЙВЕР ЛОГІСТИЧНОГО БІЗНЕСУ.....	48
<i>Морозова А.О.</i> ОГЛЯД МЕТОДІВ ВИРІШЕННЯ ЗАДАЧІ ШИФРУВАННЯ/ДЕШИФРУВАННЯ ДАНИХ.....	50

СЕКЦІЯ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВА ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

<i>Хараберюш І.Ф.</i> МІСЦЕ СПЕЦІАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ В ЮРИДИЧНІЙ НАУЦІ.....	52
<i>Філіпенко Т.В.</i> МЕХАНІЗМИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ....	53
<i>Бражко О. В.</i> АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ ЗА УМОВ НЕСТАБІЛЬНОГО СУСПІЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА....	54
<i>Шелухин Н.Л.</i> НЕКОТОРЫЕ НАПРАВЛЕНИЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ КРИМИНОЛОГИЧЕСКОЙ ХАРАКТЕРИСТИКИ В ПРАКТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ.....	56

<i>Волик В. В.</i> ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ЯКІСТЬ ОСВІТИ ЮРИСТА, ЩО ПРАГНЕ БУТИ СУДДЕЮ	59
<i>Свірський Б.М.</i> СТАТУТ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ОБ'ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ.....	61
<i>Черних Є.М.</i> ОЗНАКИ ОРГАНУ ДЕРЖАВИ У КРИТИЧНОМУ ПІДХОДІ.....	62
<i>Годованик Є. В., Тихомирова Г. Є.</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРАВОВА НОРМА» У СУЧАСНОМУ ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРАВОРозУМІННІ.....	64
<i>Надежденко А.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ СПІВВІДНОШЕННЯ СТАТУСУ ДЕПУТАТІВ МІСЦЕВИХ РАД І СТАТУСУ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ.....	65
<i>Синдецька А.В.</i> ДО ПИТАННЯ ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ В СУЧАСНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ЗНАТЬ ІЗ СТВОРЕННЯ, РЕССТРАЦІЇ, УПРАВЛІННЯ ТА ЗАХИСТУ ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	67
<i>Шебаніц Д.М.</i> ЗАХИСТ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ ЯК ЗАПОРУКА РЕАЛІЗАЦІЇ НЕВІД'ЄМНОГО ПРАВА НА ЖИТТЯ.....	69
<i>Барегамян С.Х.</i> ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВОВИХ ГАРАНТІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СВОЄЧАСНЕ ОДЕРЖАННЯ ВІНАГОРОДИ ЗА ПРАЦЮ В УКРАЇНІ.....	70
<i>Ковейно Ю. В.</i> СУБ'ЄКТИ ВИКОРИСТАННЯ ЛІСІВ	72
<i>Темирова-Хмикіна В.І.</i> ЩОДО ГАРАНТІЙ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ.....	73

СЕКЦІЯ АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА СВІТОВОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОЦЕСУ

<i>Грідіна І. М., Булик М. В., Кудлай В. О.</i> ДЕОКУПАЦІЯ ОСВІТОЮ: ПРО РОБОТУ ОСВІТНЬОГО ЦЕНТРА «ДОНБАС-УКРАЇНА» ПРИ МАРІУПОЛЬСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	75
<i>Гаврилова Н.В.</i> ПРОТЕСТНІ РУХИ ХХІ СТ. ЯК ПРОЯВ ПОЛІТИЧНОЇ КРИЗИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ .	77
<i>Караман К.В.</i> ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ ЯК ФАКТОР ЄВРОСКЕПТИЦИЗМУ В КРАЇНАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ТА СХІДНОЇ ЄВРОПИ	79
<i>Константинова Ю.В.</i> ФАКТОРИЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ФОРМУВАННЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ПАРАГВАЮ..	81
<i>Мороз О.</i> УГОРСЬКА МЕНШИНА В ДЕРЖАВНІЙ ЕТНОПОЛІТИЦІ РЕСПУБЛІКИ СЛОВЕНІЯ.....	83
<i>Парлюк В. І.</i> РЕАЛІЗАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ КВОТ ПОЛІТИЧНИМИ ПАРТІЯМИ АВСТРІЇ.....	84
<i>Пашина Н. П.</i> ПОЛІТИЧНА ІДЕНТИЧНІСТЬ, ЯК РУШІЙНА СИЛА СОЦІАЛЬНОЇ БОРОТБІ (ЗА РОБОТОЮ АЛЕНА ТУРЕНА «ПОВЕРНЕННЯ ЛЮДИНИ ДНЮЧОЇ»).....	87
<i>Светлакова М. А.</i> ЕЛЕКТОРАЛЬНИЙ АБСЕНТЕІЗМ: ПРИЧИНИ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ	88
<i>Татай Е. О.</i> КЛАСИФІКАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ НЕКОМЕРЦІЙНИХ ЧЛЕНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В УКРАЇНІ....	89
<i>Трофименко А. В.</i> ІНСТИТУЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ В СФЕРІ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ.....	91
<i>Трофименко М. В.</i> ПУБЛІЧНА ДИПЛОМАТІЯ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ..	94

СЕКЦІЯ ІСТОРІЯ УКРАЇНИ. СУЧАСНЕ БАЧЕННЯ

<i>Алфьоров А.Д.</i> ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН УКРАЇНИ.....	96
<i>Веремеева М.В.</i> ЗАКОНОДАВЧІ АКТИ ЯК ДЖЕРЕЛО З ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННОГО ЖИТТЯ СТУДЕНТІВ УРСР 60-80-Х РОКІВ ХХ СТ.	98
<i>Забавін В.О., Булик М.В.</i> СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗБЕРЕЖЕННЯ КУРГАНІВ ПІВНІЧНОГО ПРИАЗОВ'Я (НА ПРИКЛАДІ МАЛОЯНИСОЛЬСЬКОЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ).....	99
<i>Волоніць В.С.</i> ГРЕКИ БАЛАКЛАВИ: КОРОТКИЙ ІСТОРІОГРАФІЧНИЙ ОГЛЯД.....	101
<i>Коробка В.М., Коробка Ю.В.</i> ПЕРША ПИСЬМОВА ЗГАДКА ПРО ПРАВОСЛАВНУ ПАРАФІЮ НА ТЕРЕНАХ МАРІУПОЛЬСЬКОГО НАДАЗОВ'Я.....	103
<i>Новікова С.В.</i> ПОШТОВЕ СПОЛУЧЕННЯ, СИСТЕМА ТЕЛЕГРАФНОГО ТА ТЕЛЕФОННОГО ЗВ'ЯЗКУ У МАРІУПОЛЬСЬКОМУ ПОВІТІ (ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТ.).....	105
<i>Папац А.С.</i> КІЛЬКІСНИЙ ТА ЕТНІЧНИЙ СКЛАД ВЧИТЕЛІВ ТА УЧНІВ ЗАКЛАДІВ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ В КАТЕРИНОСЛАВСЬКОМУ ПОВІТІ НА ПОЧАТКУ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ	107
<i>Романцов В.М.</i> ПРОГОЛОШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ГЕТЬМАНА П. СКОРОПАДСЬКОГО ТА ПОШИРЕННЯ ЇЇ ВЛАДИ В МАРІУПОЛЬСЬКОМУ ПОВІТІ.....	108

СЕКЦІЯ СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ РОЗВИТОК СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

<i>Дабло Л.Г.</i> СОМАТИЧНІ КУЛЬТИ В УКРАЇНСЬКІЙ УСНІЙ НАРОДНІЙ ТВОРЧОСТІ (ЗА ПРАЦЕЮ В.К. КУЛЬБАКИ «СОМА/ХАОМА: РОСЛИНА, НАПІЙ, БОЖЕСТВО»).....	111
<i>Кригіна О. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТТЯХ СТУДЕНТІВ ЗВО	112